

TĨNH LẶNG GIÁNG SINH

“Bình an! Bình an cho khắp xa gần! Để giám sát ngươi, Ta sẽ đặt Bình An, để cai trị ngươi, Ta sẽ đặt Công Chính.” (Is 57:19 và Is 60:17)

1. BỨC HỌA CHÂN DUNG

Người cha và con trai ngồi sát nhau và cùng xếp hình. Các bức tranh bắt hủ đó của Picasso, Van Gogh, Monet và các danh họa khác được treo trên tường. Người cha góa vợ nhìn với vẻ thỏa mãn khi thấy con trai tỏ ra thành thạo. Ánh mắt con trai làm người cha thấy hãnh diện.

Mùa Đông đến, chiến tranh bùng nổ. Con trai phải đi lính. Sau vài tuần, người cha nhận được điện tín. Con trai ông bị mất tích khi đang thi hành nhiệm vụ. Người cha lo lắng chờ thêm tin tức, hy vọng được gặp lại con trai. Vài ngày sau, ông biết chắc con trai đã tử vong khi cứu một người bạn bị thương. Buồn bã và cô đơn khi lễ Giáng Sinh đang đến. Mùa an bình và hạnh phúc mà hai cha con mong đợi, nhưng không còn nữa!

Sáng ngày lễ Giáng Sinh, tiếng gõ cửa làm ông tỉnh thức. Ông bước ra phía cửa, những tác phẩm nghệ thuật trên tường nhắc ông rằng con ông không trở về nữa. Cửa mở, ông thấy một người lính với một gói đồ lớn trên tay. Anh tự giới thiệu: *“Thưa bác, con là bạn của con bác. Con bác đã chết khi đang cứu con. Con có thể vào nhà một lát được không bác? Con có cái này cho bác xem.”*

Vào nhà, anh lính nói: *“Con là một họa sĩ. Con muốn tặng bác cái này.”* Mở giấy bọc ra, ông thấy hình chân dung của con trai. Dù thế giới không công nhận đó là tác phẩm của một thiên tài, nhưng bức họa đó vẽ khuôn mặt của một thanh niên rất chi tiết. Ông xúc động và cảm ơn anh lính. Ông treo hình chân dung đó ở chỗ lò sưởi.

Vài giờ sau, khi anh lính đã đi, ông ngồi trên ghế và lặng nhìn bức họa để tận hưởng lễ Giáng Sinh. Suốt những ngày tiếp theo, ông nhận thấy rằng dù con ông không trở về với ông nữa, nhưng con ông vẫn sống mãi. Ông biết con ông đã cứu nhiều chiến sĩ bị thương trước khi viên đạn làm ngừng đập trái tim nhân hậu của con ông. Niềm hãnh diện và mãn nguyện về con đã giúp ông nguôi ngoai nỗi đau. Bức chân dung của con ông là vật quý giá nhất của ông, ông không chịu nhường cho ai dù nó đáng giá hàng ngàn đô-la.

Năm sau, ông bệnh và qua đời. Bức họa được bán đấu giá theo di chúc của ông vào đúng ngày lễ Giáng Sinh, ngày ông nhận quà tặng là bức chân dung con trai.

Ngày nay, người ta có thói quen đấu giá vào dịp lễ Giáng Sinh. Thông điệp vẫn chỉ là: Tình Yêu của Người Cha. Quả thật, Đức Giêsu đã nói: *“Thầy là Đường, là Sự thật và là Sự sống, không ai đến được với Cha mà không qua Thầy.” (Ga 14:6)* Thiên Chúa không chỉ sai Con Ngài đến thế gian ở với chúng ta, mà Ngài còn đến “để thế gian được cứu độ nhờ tin vào Ngài.” (Ga 3:17)

2. MÓN QUÀ GIÁNG SINH

Đầu thập niên 1980, một cậu bé khoảng 14 tuổi tên John sống trong trại mồ côi ở Old England (Cổ Anh Quốc) với các trẻ mồ côi khác. Mồ côi nghĩa là bị bỏ rơi và không được yêu thương. Hằng ngày chúng còn phải làm đủ thứ việc từ sáng tới tối, nhưng ăn uống lại khem khổ, cuộc sống thiếu thốn. Chúng vẫn chấp nhận và biết ơn vì chúng “được” dịp... làm việc.

Lễ Giáng Sinh là ngày đặc biệt trong năm, vì trẻ em được nghỉ làm việc và nhận quà. Quà đặc biệt nhất là được ở trong Trại Mồ Côi. John đã ở trại mồ côi từ lâu, đủ để mơ về một ngày lễ Giáng Sinh. Tại nước Anh thời xưa, một trái cam là “vật quý hiếm” đối với trẻ mồ côi. Nó có mùi vị đặc biệt vào dịp Giáng Sinh. Trẻ em quý đến nỗi giữ nó và mân mê, vài ngày sau mới dám ăn – thậm chí cả tháng sau mới dám ăn, nhưng... hư rồi còn đâu! Chúng chỉ bóc vỏ để “thưởng thức” mùi thơm mà thôi. John thường ôm gối, nghĩ về mùi cam. Mùi thơm làm nó cảm thấy bình an. Nó nghĩ về tương lai tốt đẹp...

Năm đó, John vui mừng vì lễ Giáng Sinh đang đến. Nó đã lớn. Nhưng nó sẽ để dành cam đến sinh nhật nó vào tháng Bảy. Đó là thói quen tốt của... trẻ mồ côi. Nó chỉ muốn thưởng thức mùi-thơm-

tuổi-thơ mà thôi. Giám đốc trại mồ côi nói: “John, năm nay không có cam cho con.” Nó rất buồn, trái tim như vỡ tung. Nó về phòng và khóc một mình...

Có tiếng mở cửa và những đứa trẻ mồ côi ùa vào. Elizabeth vừa cười vừa bước tới, mắt ướt đẫm, và nói: “John ơi, của anh nè.” John rất xúc động. Đó là một trái cam đã lột vỏ và được chia làm tư... Nó nhận thấy mọi sự đã an bài. Mọi người đã chia sẻ với nó. John không bao giờ quên sự chia sẻ chân thành yêu thương vào dịp Giáng Sinh đó. Sự bắt đầu đơn giản nhưng mang ý nghĩa quan trọng đối với sự trưởng thành và thành công của cuộc đời John.

Mỗi năm, để ghi nhớ ngày này, John gửi cam cho trẻ em ở khắp nơi. John mong không trẻ em nào không có quà đặc biệt của Chúa Giêsu Hải Đồng vào dịp Lễ Giáng Sinh. Xung quanh chúng ta còn biết bao người sống thiếu thốn, như Chúa Giêsu đã nói: “Người nghèo bên cạnh anh em lúc nào cũng có...” (Ga 12:8)

3. TÂM THƯ CHÚA GIÊSU

Con yêu dấu,

Khi con thức dậy sáng nay, Ta nhìn con và hy vọng con nói chuyện với con, dù chỉ là vài lời xin ý kiến Ta về điều gì đó tốt đẹp xảy ra trong đời con hôm qua, nhưng Ta thấy con quá bận rộn tìm đồ mặc đi làm hoặc đi học. Ta lại phải chờ đợi con. Khi con lảng xãng trong nhà, Ta biết chỉ còn vài phút cho con chào mọi người, nhưng con QUÁ BẬN RỘN. Ta thấy con cũng bồn chồn. Ta nghĩ con muốn nói chuyện với Ta, nhưng con lại nghe điện thoại riêng. Ta theo dõi bước chân khi con đến trường hoặc đi làm. Ta kiên nhẫn chờ con hết ngày này qua ngày khác. Với ác hoạt động của con, Ta đoán con quá bận rộn nên không có giờ nói chuyện với Ta. Ta biết rằng trước khi con ăn trưa, con cứ nhìn quanh, có thể con thấy lúng túng khi muốn nói chuyện với Ta, và con không cúi đầu. Con nhìn mấy bàn bên cạnh, con thấy một số người nói vài lời ngắn gọn trước khi ăn, nhưng không phải như vậy. Sự thật là thế. Vẫn còn thời gian. Ta hy vọng con sẽ nói chuyện với Ta.

Con về nhà và hình như có nhiều việc con phải làm. Làm xong, con lại bật tivi hoặc internet. Ta không biết con thích tivi hay máy tính hay không, nhưng Ta thấy con dành nhiều thời gian ngồi trên máy vi tính, có thể con không nghĩ những người xung quanh đang cần gì ở con. Ta lại kiên nhẫn chờ con xem tivi và ăn tối, nhưng con vẫn không nói gì với Ta.

Lúc con đi ngủ, Ta đoán con đã mỏi mệt. Con chào tạm biệt người thân rồi đi ngủ. Không sao, vì con không nhận thấy Ta luôn ở bên con. Ta vẫn luôn kiên nhẫn chờ đợi con hơn cả những gì con tưởng. Thậm chí Ta còn muốn dạy con biết kiên nhẫn với người khác. Vì Ta rất yêu con, từ lâu trước khi Ta bỏ Trời xuống thế gian này. Ta bỏ Trời vì Ta muốn bị nhạo cười vì YÊU con, thậm chí là Ta được CHẾT vì con. Không ai có thể thay thế Ta. Ta yêu con đến nỗi hằng ngày Ta chờ đợi con ĐỒNG Ý, CẦU NGUYỆN, SUY NGHĨ hoặc TẠ ƠN.

Thật khó mà nói chuyện “một chiều.” Con đã đứng dậy và một lần nữa. Ta vẫn chờ đợi không gì hơn là tình yêu Ta dành cho con, với hy vọng rằng con sẽ dành cho Ta một thời gian nào đó. Chúc con một đời vui!

Ta luôn yêu con,

Ký tên: GIÊSU KITÔ

TRÂM THIÊN THU (chuyển ngữ)

Mùa Vọng – 2022